

MÖRSZKA KRAJINA

Vérsztveni, politicsni i
kulturni tjédnik.

MURAVIDÉK

Gazdasági, politikai és
kulturalis hetilap.

Évt. III. Évf.

Márcisevei, 1924. március 30.

Broj 13. Szám.

Remislávâmo szi

Krátcoma, ár 'ze vrêmena do 'zajôcsi sze obsinszki volítev oszta nemamo. Nahitroma szi arédmo plám za pridôcse delo, matriál pripravlâmo, kak tó nasi ecácke neobtrúdlivo i z-vsávov prílikov szo 'ze zacseli. Szamo, da mí szami zaszebe csémo posztaviti eden mocsen fundament, té pa ponúcamo naso obro volô do dela v-prvoj vrzti szami za szebé i nê szi jo ali vöponúcati na haszek drúgi. Takticsne sztráni je persze dobro, csi neprijáteli sze podlózni számo, ali mislénye more vsziglár li domácsega interessa bidti, ar sze szamo tak léko posztávimo na nogé.

Ámbár sze prékmurszki náod nagnoti naléci nedá, rávno záto pa trbê paziti, ka ná pôleg oga mimo ne príde od nyemi vugodne prílike. Kakstécs sze prikázttjejo rázni agenti po rázni krajiná i obecsávajo, maszlekújejo rázne dobrôte, je szamo naglász (viszhang) nasi teski dács. Tó je vsze od nasi naszprótnikov vönájdeno szredsztvo, z-sterim nász od dobroga dela tak odvónôti cséjo, csi nász 'ze za szvojo skér gorponúcati szo nemogôcsi.

K obsinszskim volítvam nam je drúgo nepotrêbno, kak ednorazmênnye nasi domácsi lúdi, z kí sztoji Prêkmurje, stera zemla ji je rodila i za stero aldúvati, trpeti szo materiálno i morálno prisziljeni. Kak szo sze v Maribori mogla združiti vsze nacionálne, vendar pa edna ovój naszprótné partáje, za doszégnyenoszt nacionálne miszli, tak bi mí bole mogli doszégnoti tó i sze združiti, ár nam je tó prepotrêbno za obsztoj v bodôcse. Csi sze pa tû nepobrigamo zadoszta za tiszto delo, stero nam 'zelé dúz noszt pri obsinszki, okráni i okrózni volítvá, nego sze szpúsztimo v neszrámno sztrankarsztvo i sze dámo tak razcepiti, té drúgoga nemamo kriviti, csi de nam bóžno slo, — kak szami szebé.

Rávno záto nepopúsztimo sze v sztrankarszke skrample. Li edina miszel nam ná bôde ka je v ednorazmênnyi môcs i bodôcsnoszt, stera more zhájati od vszákoga domacsina za domácsó grúdo i dobrôte, ár oni kak jedíni poznaválci nasi tézki razmer i sztálisa szo jedíno priszpodobni zato.

Zemlisca za 'zeleznico.

Za progo 'zeleznice M. Sobota — Ormož je nezgovorno zemlé ponúcano, stera je — brez pítanya — od lásztnikov vzéta. Tó pa je 'ze preci dugo i sze zemla za polszki pôv nenúca, kak rávno po dúgom zavlacsványi ne za obracsáj, na haszek Prêkmurja. Tó sze more vpiszati na bremen obsnovérsztvenoga sztálisa.

Jeszte pa escse edna drúga falinga pri tom deli. Náimre zatô, za delanye 'zeleznice potrêbno zemlô, je potrêbno lásztnikom té zemlisca kvár povrnôti. Ali nezgodí sze za tó nika. Od trí milion dinárov, telko znása priblížno vrêdnoszt odvzété zemlé, je zplácsano blúzi 200 jezero Din., ali z té sume

za Prêkmurszke lásztnike nieden dinár nê. Kak je pa tó mogôcse? Znati bi sze moglo ka je lásztnik té zemlisca ne kváren szamo pripôvek, tó je haszek toga zemlisca, kí nyemi je odvzéta, nego i escse izdak placsvije dácsó od té zemlé, obednim pa procente zgúbí od nêzplacsane sume. Qdê je té delo za obsno dobrôte, csi sze tûdi i tû dela skoda nê szamo kmeti, nego i z neponúcanim zemliscom národi v obliki skodlivoga obsnovértüvanya. Miszlimo da sze kémpvlé zadoszti lásztvi, lasztnikom té zemlisca sztém, da sze nyim zplácsa zemla i tak skode du'ze nebôdo trpeli. Tó je réd i varvanye národní interessov.

Szokolêranye kmétski delavcov.

Kmétski sztan je med vszê sztáná náboê zavrzéni i tó rávno odtiszte drzáve stera kak taksa sze na kmete opéra. Vszi drúgi sztanôvi v'zívajo szociálne vugodnoszti, szamo za kmeta sze nepobrigajo níká.

Kak szam kmet nê, tûdi tak nyega delavec, szlúzbenik nê. Teva dvá szta szplô pozábleniva z drzávne evidence. Niti prerazmitti nememo, ka záká je pravzaprav nasztávleni ressort minisztersztvo za kmetíjo, csi sze za kmetíjsztva szplô níká nepobriga. Csi je pa szam miniszter nê kmet i sze szamo 'znyega dosztojne plácsé szpozna vö, ali néga v parlamenti kmétskoga csloveka, kí bi predlózo eden zákonszki predlog o zavarovanyi kmétski delavcov, csi 'ze pri volítvá telko dobroga obetajo za kmeta, gda vótume trbê?

Rêszan je csúdnó tó delo. Industrijszki delavec kak obrtnik sze zavarje próti neszrecci i bolezní. Kmétski szluga ali dekla sze pa nevzeme gori, csi

rávno je véksi tao dácsé kmétske, tûdi za podporo té zavarovalnic. Pred vojszkov zavaroványe (szokolêranye) kmétski szlúzbencov je pôleg zákona obvézno bilô, zdá pa csi prósztovolno scsé eden kmet drzincse szokolêrati, ga nevzemejo gor. Qdê je pa té szocialnoszt demokraticzne drzáve za kmétsko delavsztvó? Pred vojszkov plácsao kmet za edno drzincse za cêloleto 120 fillerov i je pomirjen büo kmet i delavec. Povêmo ka je dnesz sztókrát dragse vsze i bi mogao plácsati dnesz 120 kor., kmet bi radevôle plácsao, szamo da nyemi zadoscseno dúsnój vészti, csi bi sze szluga poneszrecso pri nyega deli, brszáj od konya, poskodba pri masíni itd.

Competentni faktori ná porôcsajo vládi v tom szmiszli, ár je táksi zákon prepotrêben.

Belje de z árende dáno.

BEOGRAD. Kak je znáno, je miniszterszki szvét szkleno, ka de Belje z árende dáno. Tó velko imánye je dosztim lúdém, nasim Prêkmurcom krúhdalô i dober szlúz, ali vszedno je nê noszilo telko dohódka (kak vszepovszédi pod agr. reformov), kak bi tó pricsakati mogli. Kak sze csúje doszta

ponúdb je notri dáno i doszta zvüszzki drzávlánov, mednyimi tûdi Engliski, Ameriski kapitaliszti, kí bi radi dôbili. Árenda bô okóli 50 million Din. znásala létno i tó na 35 lét. Zadruga drzávni szlúzbeníkov tûdi scsé z árende vzéti tó imánye.

Pogájanye z Vögri.

BUDAPEST. Za vrêdposztávlaneye escse vizsécísi dugovány med Jugoszlávio i Vögorszko drzávov szo sze zacsele marca 22. dírektne pogájanya v Budapesti, v stere komissíjo szta obe

vládi v glínom racsúni poszlake szvoje zasztópnike. Pogájanya szo v prvoj vrszti namenjene zacsaszo vrêdposztaviti: trgóvszki obracsáj veterinárszki (zívínozdravsztvéni) pítanye.

Anglesko--Ruszka pogájanya.

Za resítév politicsni i vérsztveni vizsécísi pítany med obema drzávoma sze zacsele aprila prve dní. Té sztopáj

szhája sztoza, ka je Angleska pripoznala szovjetszko Ruszijo kak pravno drzávo.

Poszojilo Jugoszláviji.

Po nisterni informáciij szo vékso poszojilo ponúdíle Jugoszláviji trí kapitaliszticsne grupe: ameriska, engleska i edna z Becca. Ta zádnya pa ár ponúdba ne konviniera, je odbita.

Je vsze mogôcse?!

Pôleg nanikojidôcsi obracsájni césztt mámo tûdi cészttne odrêzke, takzváne rampe, kí szlúzijo za prehód 'zelezniskih prog, kí szo 'ze dnesz brezvértne posztale. Mogôcse je nê tak, ali kak povszédi nevarno vöglédajo i za obracsáj neprípravna nam factum tó vervanye potrdjáva. Csi idemo v-dílleg po' progí, bôgvári sze po rampá pelati, viditi moremo 'zalosztni sztan té césztt. Tak vidijo vö, tak da bi vértá nê mele. I tûdi je tak. 'Zelezniska uprava na gradbeno sekcíjo ríva poprávlaneye té césztt, té orgáni pa na poedíne obsine, té pá na 'zel. upr. itd. ide rivanye okóli, rampa dén za dnévom bole nanikoj tak, ka nê adna mednyimi je 'ze 'zivilényszko nevarna. Ali je tá nezamárjenoszt vugodna zacsziti 'zívíne i varnoszti cslovecséga 'zitka i oglédi kulturne drzáve? Sto je tû krív?!

Právijo ka je Jugoszlávia demokraticzna drzáva i tûdi, da tû néga oszobprebéranya. Nevêmo ali jo rávno záto májo za tákso, ka je democráccije podlaga tó, csi jeszta oszobprebéranye? Znábídti, ár níki szirmák kí pôtni lísztt proszi, prvlé more z dácsnoga urada potrdílo prineszti, ka je z dácsov nê zaosztányeni, i tó rávno té, gda níki bogatás brez te'záv dobí pôtni lísztt i tá, brez racsúna, gda sze odpovê plácsati od prisztójne oblászti navrzéno dácsó, nego plácsa prvêso — ménso. Ali v demokraticsnój drzávi predpíszti za ednoga valájo, za drúgoga nê?

Kakse dlake ocsi jesztojo? Právijo da szíve, csarne, 'zúte itd. Mí pa právimo ka tûdi vecs i tó telko kelko partájov jeszta. Csi prído po szvojem poszli v kaksí uradi csi ti poznajo sztrankarszko mislénnye, opazi dobro onoga szkém delo más, bodes vído ôcsi sztrankarszko fárbó, z-steróga szí preszédiis léko kak dokoncsas szvoje delo. Tak jesztojo ocsi: demokrátiszke klerikáliszke itd. dlake. Tó szo ocsi v korupccije dlalci.

Ne politizáljunk.

Ezt a nagyon megszívlelnivaló, régi tapasztalatokból leszűrődött tiszta szándéku kérelmet azért intézzük most — valószínű új választások küszöbén — Prekmurje értelmes népéhez, mert élénken emlékeztünkben van az a felfordulás, amely az 1910. évi Hartner—Radó választás után urrá lett nálunk. Akkor tudniillik erősen politizáltunk s dühös szenvedélyvel készültünk legszentebb alkotmányos jogaink gyakorlására. És valahányszor így politizáltunk mindig a mi társadalmunk békeje lett káros. Ha pedig megkérdezzük magunktól, hogy érdemes volt-e ez a nagy politizálás, szomorú resignatioval kell felelnünk hogy hiábavalóbb izgalom mint a politikai, nincsen. Nagy igazság volt ez azelőtt, de még nagyobb most.

Mióta jugoszláv alattvalók vagyunk kétszer volt már követválasztás. Az első alkalommal népünk ugyszólván tudomást sem vett a politikai mozgalomról. Az egész dolognak az volt a legnagyobb jelentősége, hogy a pártküzdelem hevében a Prekmurjei néptől távol álló kortesek ráeszméltek, hogy a prekmurcekkal magyarul kell korteskedni.

A múlt évi választásoknál már valamiképpen másként volt az ügy. Ugyan ez az alkotmányosdi sem váltott ki nagyobb izgalmat, de mert egy egész csomó helyi jelölt is szerepelt, a mozgalom mégis szélesebb hullámokat vert. Az első választáskor népünk még nagyon idegenül érezte magát a Murán túlról ide

áradt politikai atmoszférában de már a múlt évi események arra engednek következtetni, hogy kissé megmelegedtek az emberek.

És ezért jut eszünkbe a mementó, ezért kérjük a minépunktet, hogy ne politizáljunk.

Már a múlt évben is voltak egyesek akik elragadtatták magukat, hallatszottak már hangok s attól félünk, hogy amikor harmadszorra is követ küldés lesz, ott leszünk ahol 1910 tavaszán voltunk s ott folytatjuk ahol akkor — a választás után elhagytuk. És mert mi — de senki más sem — látja az egész küzdelemnek célját, mert egyikünk sem tud felelni arra a kérdésre, hogy érdemes-e a mi fejünket kölcsönösen beverni, azért esdeklünk mi, hogy ne politizáljunk.

De ne értsen félre bennünket senki. Ezzel ami kérelmünkkel nem azt akarjuk elérni, hogy könnyelmű neimtörődőséggel vonuljunk teljesen félre s engedjük át a teret — könnyű aratásra — idegeneknek. Oh nem! Csak egymás közt ne veszekedjünk, egymást ne akarjuk politikai jelszavakkal legyőzni. Ne veszekedjünk egymással s ezzel megdönthetetlen erős prekmurjei frontot csinálunk azok ellen akik a maguk kis politikai pecsenyéjét Prekmurjei tűznél akarják megsütni. Különböző egyéni érdekek és szét húzó törekvések mellett ez nehéz, de még sem megoldhatatlan problema. Egy kis jóakarattal, az ambíciók egy kis lemérsékléssel lehetővé fogja tenni.

Megvalósításának egyedüli lehetősége, ha Prekmurje egy a

jelenleg hatalomért versengő, többségi és kisebbségi pártoktól teljesen különálló, pártonkívüli listával megy a küzdelembe, amiáltal elkerülhető lesz az, hogy az egyes politikai pártok 13 felé szakítsák ezt a gondolkodásban, érzésében és felfogásában 90 százalékos erejéig egységes népet. És amint nincs közlekedés, amint nem akar egyik párt a másik rovására sikereket elérni, már is nem politizáltunk, legföljebb prekmurjei politikát csináltunk, ettől pedig nem fordul fel a béke. Aki ezt az egységes prekmurjei frontot létrehozta, annak igaz hálával és elismeréssel tartozik minden vendvidéki ember.

† Dr. Irgolits Henrik.

Őszinte részvétellel adjuk közzé a szomorú hírt, hogy Dr. Irgolits Henrik az első murska-sobotai jugoszláv vezető járásbíró Nisben márc. 20-án meghalt. Dr. Irgolits mint a belgrádi igazságügyminiszterium osztályfőnöke egy rokkant ügyi bizottság tárgyalásait vezette Nisben. Vakségyelladást kapott, megoperálták és meghalt. Az alig 40 éves kiválóan képzett Dr. Irgolits, felvilágosodott széles látókörű ember volt. Működésében és felfogásában sok megértést tapasztaltunk. Bár a délszláv eszmének meggyőződéses és rajongó híve volt, tudott tárgyilagns is lenni. Hazaszeretetével nagyon is összehangosba tudta hozni a mások meggyőződésének tiszteletben tartását s cselekedeteivel a megértés politikáját szolgálta s ezzel sokkal több hasznot csinált nemzetének és hazájának mint azok akik bennünk született ellenséget látnak.

Itteni járásbíróskodásának idejére estek a kiutasítások, amelyeknek igazságtalan és törvénytelen voltát

ismételten hangoztatta. Ezeket önkénykedéseket nem sikerült megakadályoznia de tudunk több események letartóztatására irányuló rekvésést meghiusította. Ha csupa Irgolitsok állottak volna Prekmurje élén, ma a pacifálás és a megértés műveléssel előbbre volnánk. — Könyv tragikus halála fölött Prekmurje egész népe őszinte részvétet érez.

GLÁSZI — HIRE

— 91 vagon zivine je pripelano Dánie i Svédzke preminőcsi tjeden Beca, med sterimi je 80 vagonov szv. bilo. To je na naso blago táksi vda napravilo, ka szo sze cene preci pob.

— Lövészki glászi. Prva szloka. m. 25. sztrári lövec g. Szecska Lv nadlogar v Márkisavci je edno le szloko sztrelo na márkisevszkom rev. stera je — tak mészimo — prv sztr. jena v Prekmurji. — Prekmurjei löveci sze opozárjajo, ka je nase domácsega drúsva imé: „Prekmurjei Lövészki drústvo,“ záto je dú. vszaki réden lövec v to drústvo sz. piti. Drústvo za dúznoszt, to poved vszákomi löveci sz. záto, ár szo nika po zapelivoszti k „Slovenszko lovs drústvi“ prisztopili za kotrigo i p. csújejo 50 Din. na leto, dokecs je nasem drústvi szamo 10 Din. za p. csati. Pazite nató i prisztopte k nase drústvi stero je po domácim vodsztvo.

— Grócsija — republika. Póuleg o sztaivti dinasztiye Gluecksburg Grócsija proglásena za republiko. — Pasicsova vlada je 24. t. m. d. missiorala. Kral je znóva Pasicsa d. zignérao za posztavitev nove vlade podlagi steroga je ze Pasics z rázni voditeli zacno pogájanye. Gucsi s. csi bi sze Pasicsi né poszrecsilo, dezignérani Davidovics dem. voditel bi. — Dvászeti Radicevi poszlancov t. m. 24.-ga v Beograd prislo v parlament, gdé szo polozili priszego usztavo (alkotmány) i na krala. Nakrad

Az 50 éves Muraszombati Takarékpénztár története.

(Folytatás)

A háboru utolsó esztendeje által nyert nevezetességet, hogy a megszorodott tőkék elhelyezése céljából ez évben vett részt a Takarékpénztár ipari és kereskedelmi vállalatokban s vette meg a Berger-féle házat valamint a Balkányi féle nyomdát és papirkereskedést. E két vételi ügylet csak a későbbi válságos időkben nyert igazán nagy jelentőséget, mert úgy a ház, mint a papirkereskedés és nyomda a valuta folytonos rosszabbodása folytán számokkal kifejezhető értékben annyira emelkedett, hogy a Takarékpénztár óriási veszteségei ezen érték növekedés által jelentékenyen kevesbedtek.

A volt monarchia összeomlásával egyidejűleg kezdődött a Muraszombati Takarékpénztár nehéz válsága is. A háboru alatt felgyülemlett óriási pénzkészletek a Takarékpénztárt is arra csábították, hogy az annak idején oly jó és jövedelmező hadikölcsönbe fektesse tőkéit. Száz más és más intézet hasonlóan cselekedett, bár az is tény, hogy a Muraszombati Takarékpénztár a kellenél több pénzt kb. 6 és fél millió koronát kötött le ezekben a papirokban. Az összeomlás után természetes, hogy ezek az államadóssági kötvények igen problematikus értékűeké váltak. Vég-

zetes csapás volt Magyarország közgazdasági életére az 1919. március 21-én kikiáltott tanácsköztársaság. A négy hónapos bolsevik uralom minden értéket elpusztított s ennek hatását természetesen a Muraszombati Takarékpénztár is nagyon megérezte.

1919. augusztus 12-én a háboru után megalakult délszláv királyság fennhatósága alá került vidékünk. Az a tény, hogy ez a terület egy oly birodalom alkotórészévé vált, amely a győző hatalmi csoport oldalán harcolt, azt a reményt táplálta ebben a népben, hogy gazdaságilag nem lesz részünk e legyőzött népek szomorú sorsában. Ez a remény nem vált valóra. Nem általánosságban de különösen nem a Muraszombati Takarékpénztárt illetően. Az arra illetékes hatóságok teljesen figyelmen kívül hagyták azt a tényt, hogy a Muraszombati Takarékpénztár Prekmurje népének alapítása, hogy gyökere ebben a földben, ebben a szláv törzshöz tartozó népben van. Szomorú idők következtek az öreg Takarékra.

Az intézet zár alá került, a 6 és fél millió értékű hadikölcsön egy fillért nem kamatozott, (sorsa még ma is bizonytalan) a bolsevikiek erőszakoskodása elől Budapestre és Szombathelyre szállított kb. 3,000.000 K. készpénznek behozatalát s a lebélyegzés által jugoszláv értékűé való átváltoztatását a hatóságok szigorúan megtiltották. Könnyű elképzelni, hogy ilyen körülmények között, meg-

kötött kézzel, a cselekvési szabadságban korlátozva és teljesen pénztelenül, milyen válságos helyzetbe került a virágzó Muraszombati Takarékpénztár, amelynek 2 millió aranykoronás alaptőkéje igen számottevő tényezőt jelentett a közgazdasági életben.

De bármily nagy volt is a válság, bár milyen nagyok is voltak a talpraállásnak, főként politikai okokban gyökeredző akadályai, a félszázados multban rejlő őserő mégis diadalmasan győzött.

E győzelemben a legfőbb érdem Prekmurje népé. Tiszteletreméltó és bámulatos volt ennek a nemesen gondolkodó népnek a türelme. Meghatottság nélkül nem lehet leírni, hogy a betétes türelmesen várt, a részvényes nem zúgolódott, az igazgatóság pedig 1919-től fogva díjjalanul vállalta a súlyos felelőséget. Hiába próbálták egyesek — saját céljaik érdekében — a betéteseket bujtogatni, az aktio nem sikerült, a jó, az Isten áldotta Prekmurjei nép nem volt kapható a régi Takarékpénztár megtámadására, pedig 9,000.000 koronán felüli aranykorona betéte őrzött.

Négy évig tartott a válság, az élet-halál harc. Ez idő alatt többször tett az intézet vezetősége kísérletet, hogy a Takarékpénztárt nehéz helyzetéből kiszabadítsa, de olyan rosszindulattal, a régi intézet megszüntetését célzó olyan kíméletlen törekvésekkel találkozott, hogy kísérleteit

mindig abba kellett hagynia.

1922. nyarán kezdett a helyi kissé tisztulni. És amint a vezetőség észre vette, hogy a sanálásra hivatott nagybankok felfogása legalább részben megváltozott, újból teljes erővel kezdte keresni a kibontakozás módjait. Egy nehéz küzdelemmel teljes fél esztendő után végre 1922. február 18-án tető alá került a sanálás nagy munkája.

Az ezen a napon tartott érdekes közgyűlés fogadta el ugyan egyhangu lelkesedéssel a Jadranski Banka ljubljana nagy pénzügyintézetének a sanálás és nacionalizálás tárgyában tett ajánlatát. Hosszas tárgyalások előzték meg ezt a megegyezést, amelynek nagyszerű eredménye az alaptőke 80 százalékának megmentése, betétek teljes követelésének s Takarékpénztár további önálló fennmaradásának és fejlődésének biztosítása volt.

A korszakos jelentőségű közgyűlés után a régi Takarékpénztár csak hamar megkezdte működését az új csapásokon s erős lendülettel foglal el Prekmurje gazdasági életében az elgigillett helyet. A talpra állított munkája nincs még befejezve. tovább építésre azonban megvan a biztos alap, amelynek beszédes bizonyítéka lesz az a nehéz viszonyok között fényes üzleti eredmény, amelyről a jövő hó 15-én megtartandó közgyűlésen beszámolni fog.

(Vége)

po priszezi szo konferirali z voditeli opozicionálni partájov. Gda szo zvedli ka je Pasicsova vláda odsztópila. szo telegrafirali v Zagreb na partájszko tájnistvo szamo telko: „Vláda Pašičeva zrušena, živela republika.“

— Halálozás Tóth a rakicsányi uradalom nyugalmazott alkalmazottja március 27-én életének 80-ik évében meghalt. Az elhunytban Tóth Anna a Muraszombati Takarékpénztár tisztviselőnéje édes apját gyászolja.

— A miniszterelnök fizetése az új törvény szerint: Törzsfizetés 120.000 D. képviselői napidij 108.000 D. külsőleges pótdij 186.000 cigaretták 36.000 D. autotartás 100.000 D. összesen 550.000 D. 2.200.000 korona amelyből egy óra 183.332 korona. Aranyban az évi fizetés 39.325 koronát tesz ki.

— Kiutasították Jugoszlávia területéről Pekló Béla noviszádi műépítész, aki SHS állampolgár. A zágrebe „Der Morgen“ szerint Pekló összeszólakozott Diákor rendőrkapitánnyal s ezért utasították ki. A határozattal szerint 3 nap alatt kellett volna távoznia, de a rendőrség már másnap áttette a magyar határon. A műépítész édesapjának becsületszavát kellett adnia, hogy amíg

a fiut át nem szállították a határon, addig a rendelet hatályon kívül a helyezése érdekében egy lépést sem tesz Beogradban. — Birtokon kívüli felebezés becsület szóra.

KINO v Murski Soboti

Do 16 lejt star mladežen ni dovoljeno
V nedeljo 30. marc. večer ob 8 uri

**PREKRASNA
STAMBULSKA
PROSJAKINJA.**

— Drama u 7 činova —

Glav. ulozí: PRISCILLA DEAN

DIE JUNGFRAU VON STAMBUL

Vstopnina: Gornje lože 10 Din,
spodnje lože 8 Din, in II. prost. 3 D.
Lastnik kina
GUSTAV DITTRICH

— Kereskedelmi árák. valutaingadozás miatt nem közölhetők pontosan.
— Tr'zne cene, zavolo premnyávanya valute, sze nemrejo pontocsno (natančno) popiszati.

— Kibővítik a temetőt. M. Sobota nagyközség szomszédos földek megvásárlásával kb. 1 holdnyi területtel kibővítik a temetőt.

— A rokkantak segélyezése. A miniszter tanács elhatározta, hogy a rokkantak múlt évi július 1-től egész a folyó év március végéig esedékes segélyezésére 7.750.000 dinárt fordítanak.

Szerkesztői üzenetek.

G. J. Hodoš. A beküldött tárcák kifejezetten népirodalmi lapba valók. Tessék talán ott kísérletezni.
H. R. D. Lendava. A Pétek féle hír helyreigazítására vonatkozó levele elkallódott. Szives elnézést kérünk a helyreigazító közlemény elmaradásáért.

VABILO

na 50. redni občni zbor Hranilnice v Murski Soboti d. d. prej Muraszombati Takarékpénztár, ki se bo vršil v družbenih prostorih v Murski Soboti dne 15. aprila 1924 ob 2. uri popoldne s sledečim dnevnim redom:

1. Ugotovitev sklepčnosti.
2. Volitev dveh overovateljev zapisnika občnega zbora.
3. Poročila ravnateljstva in nadzorništva o poslovnem letu 1923 in predložitev letne bilance za isto leto.
4. Absolutorij ravnateljstvu in nadzorstvu za poslovno leto 1923.
5. Sklepanje o predlogu ravnateljstva za kreiranje mesta poslovedočega ravnatelja in za zasedbo tega mesta.
6. Slučajnosti.
7. Sprememba družbinih pravil v smislu razpisa ministrstva za trgovino in industrijo, odd. Ljubljana št. 3823/23 od 21. III. 1924.

Delnice je položiti tik pred otvoritvijo občnega zbora v uradnih prostorih zavoda v Murski Soboti, izvemši delnice predlagateljev, ki se morajo v smislu § 49 pravil najmanj 8 dni pred občnim zborom položiti tekem uradnih ur pri blagajni zavoda. Murška Sobota, dne 17. marca 1924.

Videl in odobril:
Dr. Ferdo Černe l. r.
sekvester.

Upravni svet.

Hranilnica v Murski Soboti d. d., prej Muraszombati Takarékpénztár v Murski Soboti. Čista bilanca dne 31. decembra 1923.

Blagajna: gotovina	56.169-19	Delniška glavnica	400.000-—
Menice	338.275-—	Vloge:	
Lastni vrednostni papirji	351.836-84	a) na knjižice	2.822.495-10
Dolžniki:		b) na tek. rač. za subskr. delnice	797.737-50
a) denarni zavodi	126.950-—	Upniki	8.120.282-60
b) ostali dolžniki	2.730.409-98	Upniki za garancije	1.075.380-27
Dolžniki za garancije	205.315-—	Prehodne postavke	205.315-—
Hipotekarna posojila	59.783-55	Razno	25.412-46
Incasso	200-—	Čisti dobiček:	13-95
Prekmurska tiskarna i. t. d.	230.000-—	a) prenos iz pretek. leta	9.516-73
Nepremičnine	664.369-75	b) za leto 1923.	70.111-60
Inventar	142.673-80		79.628-38
	4.905.982-61		4.905.982-61

Predsednik upravnega sveta:
Štefan Kovats l. r.

Dirigent:
Franc Hirschl l. r.

V Murski Soboti, dne 17. marca 1924.

Primerjali s knjigami ter našli v redu:

Nadzorni svet:

Koloman Kereszthury l. r. Nikolaj Nemes l. r. Franc Ruzsa l. r.

Videl in odobril

Dr. Ferdo Černe l. r. drž. komisar

Hranilnica v Murski Soboti d. d., prej Muraszombati Takarékpénztár v Murski Soboti. IZGUBA Račun izgube in dobička 31. decembra 1923. DOBIČEK

Upravni stroški	138.661-42	Obresti	
Plače in stanarine	130.655-78	a) aktivni	213.197-46
Davki in pristojbine	22.596-08	b) pasivni	205.518-86
Odpisi	356-58	Dobiček bančnih poslov	336.488-36
Čisti dobiček	79.628-33	Dohodek nepremičnin	6.592-65
		Razni dohodki	6.621-80
		Prenos dobička iz leta 1922	9.516-73
	366.898-14		366.898-14

Predsednik upravnega sveta:
Štefan Kovats l. r.

Dirigent:
Franc Hirschl l. r.

V Murski Soboti, dne 17. marca 1924.

Primerjali s knjigami ter našli v redu:

Nadzorni svet:

Koloman Kereszthury l. r. Nikolaj Nemes l. r. Franc Ruzsa l. r.

Videl in odobril:

Ferdo Černe l. r.
državni komisar.

